

INLEDNING

En lära för livet?

MITT ÄLDSTA BARN går i ettan. Här om året skulle jag och hans andra två föräldrar välja skola åt honom. I förorten där vi bor finns det "Ur och Skur-skola", en skola som arbetar i och med naturen, en "Fri skola" som jobbar med giraff-språket för att lära konflikthantering, en engelsk skola where they speak english, och ytterligare några privatskolor. Det dessa skolor har gemensamt är oftast

motiverade elever, engagerade lärare och föräldrar som bryr sig. Genustänk, medinflytande och demokrati.

Och nästan alla är goda medelklassvennar.

VI HAR OCKSÅ en kommunal skola. Med fler elever än de privata har tillsammans.

Med stök, slagsmål och jobbiga ungar. Få engagerade föräldrar och trötta lärare. Där går knegarungarna från hela världen. Socialgrupp tre.

Skolan skulle kunna vara en mötesplats där barn som

faktiskt bor grannar lärde känna varandra. Lärde av och med varandra. Byggede broar, alla lika alla olika liksom. I stället delas de upp och isär – de med bra resurser får mer medan de redan utsatta inte får vad de skulle behöva.

Jag tycker att alla barn ska ha rätt till en skola med samma genustänk, medinflytande och demokrati som privatskolorna. Och är inte eleverna och föräldrarna motiverade så ska i alla fall lärarna vara det. Men då krävs det naturligtvis, som alltid mer, resurser. Har ni hört det förr? Eller ännu hellre: Slopa privatskolan och ge alla resurser till alla. Allt åt alla, skulle man kunna säga.

Nu har vi valfrihet, och för mig var det lätt att välja. Vi valde den kommunala skolan, han fick stryk redan efter två veckor. Också det en lära för livet.

OM EN ANNAN DEL av skolan kan ni läsa i reportaget på sidorna 8–11. Där visar Evelina Fredriksson att regeringen och Jan Björklund har fel i dess påståenden om en anti-pluggkultur bland killar. Antipluggkulturen är inte mer utbredd bland killarna än tjejerna, däremot finns den mer bland arbetarklassens barn än medelklassens.